

Haab og denne Forventning om, at det naturlige Resultat engang i Tidens Løb maa komme istand, paa den Maade, at vi kun have foreslaaet den nævnte Ordning saalænge indtil der ved Lov paalægges en Olfkat eller forhøiet Skat af Brændevinsbrænding; thi naar en saadan kommer, mene vi at burde fastholde, at den samlede Sum af det i Paragrafen omhandlede Tilskud afholdes af det, der indkommer ved en saadan Skat. Dette er det andet Stykke i den Paragraf, vi have foreslaaet, medens det tredie Stykke saa indeholder den Ordning, der strax skal gjælde og vedblive at gjælde, indtil en saadan Lov kommer, og som altsaa, saaledes som jeg har omtalt, gaar ud paa en Fordeling mellem Kommunekassen og Statskassen.

Jeg skal hertil tilføie den Bemærkning, at der til dette Vædringsforslag, jeg her har omtalt, af mig som Ordfører, er stillet et Underædringsforslag om, at Ordet „forlobs“ gaar ud. Ved dette har det ikke været vor Mening at gribe ind i, hvorledes en Lov om Olfkat eller en forhøiet Skat af Brændevinsbrænding vil ordne Forholdet med Hensyn til Tilskudets Afholdelse, om det Hele skal tages der, eller om kun en Del af Tilskudet skal tages forlobs der, fra f. Ex. den Del, der gaahviler Kommunerne o. s. v. Vi mene, at det tilkommer denne anden Lov at bestemme dette, medens her blot det Princip skal vedtages, at naar der kommer en saadan Lov, saa skal Tilskudet afholdes deraf, men at det for Resten bliver denne Lovs Sag at ordne Maaden, hvorpaa Tilskudet skal tages ligeoverfor de andre Diemed, som et saadant Skattebeløb skulde tilfredsstille. Underædringsforslaget har altsaa kun formel Betydning. Dernæst vil jeg bemærke, at der er en Trykfeil i Vædringsforslaget under Nr. 2, første Stykke, hvor der staar Sygekassernes; der skal staa Sygekassens, hvilket giver sig af sig selv ved en simpel Læsning, og endelig skal jeg bemærke, at der ogsaa i første Stykke af § 9 er en lille Realitetsforandring i Forhold til det, som blev vedtaget ved 2den Behandling. Der staar nemlig nu i § 9, at Tilskudet skal udredes efter Gjennemsnittet af Kassens Medlemsantal ved Regnskabsaarets Begyndelse og Slutning. Vi have nu troet her at kunne foreslaa, hvad der vilde lette Sagen adskilligt, at man kun skulde regne med Medlemsantallet ved Aarets Udgang, saa at dette Gjennemsnit ikke behøvede at opgjøres. Man havde nemlig tænkt sig Muligheden af visse Misbrug, derved at der kunde melde sig en Del Medlemmer ind ved Aarets Udgang, som saa kunde melde sig ud

igjen, men vi mene nu, at der ikke er nogen Grund til Frygt, da Indmeldelsen jo ikke kan ske gratis, idet der jo skal betales Indskud. Vi tro derfor ikke, at man af Hensyn hertil skal vedtage en Beregningsmaade, som er vidtløftig og vanskelig. Jeg skal i Forbindelse med denne Paragraf tillade mig strax at omtale Vædringsforslaget under Nr. 6, som staar i Forbindelse dermed og ogsaa er foreslaaet af det samme Flertal. Her er der kun Tale om en Forandring i § 12, som er nødvendiggjort ved Forslaaet til § 9. Vedtages nemlig dette sidste, kan § 12, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling, ikke blive staaende, saa maa der forandrede eller nye Regler til, Regler om, hvorledes disse Opgjørelser, som Sygekasseinspektøren skal foretage for at skaffe Sygekasserne det Tilskud, de skulle have, skulle ske. Og det, der indeholdes i det ny Forslag til § 12, er kun en nødvendig Tilføielse af rent teknisk Natur, som jeg ikke tror, at jeg nærmere behøver at gjenmæge, da der ikke siges andet end, hvilken Ordning der nødvendigvis maa træffes, hvis Vædringsforslaget til § 9 vedtages; det eneste Punkt, hvor der indeholdes noget Forskjelligt fra det Nuværende, er det, som jeg nys omtalte, at der ikke her regnes med det gjennemsnitlige Medlemsantal i Sygekasserne ved Aarets Begyndelse og Slutning, men kun med Kassernes Medlemsantal ved Aarets Udgang.

Til § 10 er der af det hele Udvalg stillet nogle Vædringsforslag. Det vil erindres, at det er en Paragraf, som blev vedtagen her efter Forslag af Udvalget, men som ikke stod i Regjeringens oprindelige Forslag, og som gaar ud paa at give Regler om nedsat Betaling for Hospitalsophold. Den Vædring, vi foreslaa, retter kun Paragrafen paa en saadan Maade, som maa siges fuldstændig at ligge i dens Aand, idet vi tage Hensyn til visse faktiske Forhold, som der ikke ved dens første Redaktion er taget Hensyn til. Det første af Forslagene til § 10, som gaar ud paa, at der i første Linie efter „Børn under 15 Aar“ tilføies: „for faavidt de ere i Hjemmet“, er kun en Forklaring og ikke nogen Forandring, idet vi altid have ment, hvad man vel ogsaa vilde antage, at der kun er Tale om saadanne Børn, saaledes som det jo ogsaa paa flere andre Steder i Forslaget er Tilfældet. — Hvad Forslaget under Nr. 4 til denne Paragraf angaar, forholdes det sig saaledes, at vort Forslag om nedsat Hospitalsbetaling for Medlemmer af anerkjendte Sygekasser nærmest er fremkommet under den Forudsætning, at vedkommende Hospitals almindelige Betaling er fastsat saaledes, at den virkelig giver Bedrag for Hospita-